

چون گونا هاته ناو جيهانه وه

په يدايوون ۳

له دوو وانه ي پابروودا، زانيمان خدا چون په كه مين دوو مروفي دروست كړد. نو سراوي پېرؤز ده فرموي: خدا مروفي له سره وښه خوي به دي هينا، له سره وښه خدا به دي هينا، به نير و مي به دي هينان. (په يدايوون ۱: ۲۷) له ناو گياني ئادم و حوا، خدا بيريكي چه سپاند كه تواناي ناسيني خدای هه بي، هه روه ها دللك كه تواناي خو شه ويستي خدای هه بي. هه روه ها خدا كړدياني به خاوه ن ئيراده يكي نازاد بو ئه وه ي بو خويان هه لبرترين ئايا به گوئ خدا بكن يان نا. هه روه ها زانيمان كه خدا له باخچه كاني به هه شت ئه واني دانا، كه باخچه يكي دلگير بوو خدا ئاماده ي كړد بوو له سره زه وي له جيگاييك كه پي ده وترئ عده ن. خدا هه موو شتيكي دابوو به ئادم و حوا بو ئه وه ي له ناشتي و خوشيكي راسته قينه بژين. خدا ويستي خه لك بيناسن و خوشيان بوئ و به گوئ بكن تاهه تا.

بهم شپوه يه، ده بينين كه خدا به گويزه ي پلانه ته واوه كه ي خوي، تاقيردنه وه يه كي ئاساني له ئه و مروفه دانا بوو كه به دي هينابوو. له ناوه ندي باخچه كه، داري زانيني چا كه و خراپه ي چانديو، ئادمه ي پاسپارد و فرموي، (تو نازاديت له هه موو دره خته كاني باخچه كه بخويت، به لام بوئ نييه له دره ختي زانيني چا كه و خراپه بخويت، چونكه له و پؤزه ي لي بخويت بي گومان ده مريت.) (په يدايوون ۲: ۱۶، ۱۷)

بوچي خدا ئادمه ي به م شپوه يه تاقيردنه وه؟ خدا ويستي باري دلي ئادم نيشان بدات. خدا نه ويست وا له ئادم بكات تووشي گونا بيت به لكو به هيز و به به ركه تي بكات. ئه و مروفه ي خدا دروستي كړد بوو بي هه له بوو، و گوناه كاريش نه بوو به لام ئه وه ماناي ئه وه نه بوو كه خاوه ن خو شه ويستيكي ته واو يان خه سله تيكي كارامه بيت. خدا ئادمه ي تاقيردنه وه بو ئه وه ي خو شه ويستي تاقى بكات وه. ئه گه ر ئادم له تاقيردنه وه كه ده رچووبايه و به گوئي خدای بكرديايه، ئه وا ده يسه لماند كه له ناخي دليه وه خدای خوش ده ويست. هه روه ها، ئه گه ر ئادم له تاقيردنه وه كه ده رچووبايه و گونا هي نه كړد بوو، ئه وا تاقيردنه وه كه به هيزي ده كړد، له به ر ئه وه ي نو سراوه پيرؤزه كان ده فرموي كه: دانبه خؤدا گر تنيش ئه زموون، ئه زموونيش هيو. (رؤما ۵: ۴)

گه يشتينه به شي سئيه مي په رتوكي په يدايوون. ئه مه ش ئه و به شه يه كه پيمان ده لئيت چون گونا هاته ناو دونيا وه. ئه گه ر ناشنای ئه م به شه بين، ئه وا ده زانين بو چي دلي مروف ئاوا به د و خراپه، و بوچي جيهان پره له چه له مه و نازار.

تا ئيستا ده زانين كه له سه ره تادا ئادم و حوا له باخچه ي عده ن بوون، كه به ته واوي قايل بوون و هه موو شتيكيان هه بوو. باشترين شتيش له وه دا ئه وه بوو كه په روه رديگار خدا هه موو پؤز سردياني ده كړد له باخچه كه دا، له فينكي ئيواره دا، بو ئه وه ي قسه له گه ل ئادم و حوا بكات. خدا سردياني ده كړدن بو ئه وه ي په يوه نديكي به مانا و سه رسوره ينه ريان له گه ل بيه ستي.

نو سراوه پيرؤزه كان پيمان ده لئيت كه كه سيكي تريش له و باخچه يه دا بوو. ده زاني كي بوو؟ شه يتان بوو، دوزمني خدا، شه يتاني خراپه كار. كاتي خدا جيهان و هه موو ئه و شتانه ي ناوي دروست كړد، شه يتان ته ماشاي ده كړد. كاتي خدا ئادمه ي پاسپارد كه له داري زانيني چا كه و خراپه نه خوات، شه يتان گوئي راگرتبوو. به وش به ئاساني رانه وه ستا، به لكو پلاني دادنا بو ئه وه ي ئيشه جوانه كه ي خدا تيك بدات. شه يتان پلاني دانا كه ئه و مروفه ي خدا به دي هينابوو فريو بدات بو ئه وه ي به گوئي خدا نه كات و تووشي گونا بيت وله خدا جيبا بته وه و بفه وتي! سه باره ت به خوداش، ئه و به هه موو پلانه كاني شه يتاني ده زاني به لام ئادم و حوا هيجيان نه ده زاني.

پؤزتيك له پؤزان، كاتي ئادم و حوا له نزيك داره قه ده غه كراوه كه راوه ستابوون، شه يتان خوي وه ك مار نيشان دا و لييان نزيك بووه وه و ده ستي به قسه كړدن كړد له گه ليان. نو سراوي پيرؤز ده فرموي: مار له هه موو نازه لي كيوي سره زه وي، ئه وانه ي خودا وه ند خدا دروستي كړد بوون زؤر زانتر و ته له كه بازتر بوو. به ئافره ته كه ي وت: (ئايا راسته خدا فرمويه تي: بو تان نييه له هيچ دره ختيكي

(په یدابون ۳: ۱)

با لیره بو ساتیک بوهستین. بوچی شهیتان وهک مار خوئی نیشان دا؟ شهیتان فریودره، بویه خوئی به یه کیکی دانا پشان دا. شهیتان نه هاته لای نادم و حهوا به شیوهی نه ژدیهایه کی سووری گوره و بلئی، (سلوتان لی بیت نادم و حهوا. منم شهیتان، دوزمنی خودا! نه مرقه هاتومه بو نه وهی فریوتان بدهم و واتان لی بکه م پشت له خودا بکه، په روهردگاری ژیان، بو نه وهی تاهه تا له ناو بچن!) شهیتان ناوای نه کرد! باشه نهی چون بویان به دهرکه وت؟ وهک بوونه وهریکی دانا و قه شهنک بویان به دهرکه وت. شهیتان وهکو ماریک قسهی له گه لیان کرد له بهر نه وهی له و کاته دا، پیش نه وهی گونا هاته ناو جیهانه وه، مار زورزانترین بوو له ناو نازه له کاندای.

شهیتان نیستاش هه ر ناوایه. زورزانه. هه موو کاتی زور به ناسایی هه ر چی هه بی به باش پشانی ددهات. نووسراوه پیروزه کان دده فرموی: شهیتان خوئی بو شیوهی فریشتهی پروناکی ده گوریت. (۲ کورنوسوس ۱۱: ۱۴) وله دهرته نجامدا، خودا له وشه کاندای ناگادارمان ده کاته وه و دده فرموی: ناگاداری پیغمبه رانی دروزن بن که له پیستی مه ردا بو لاتان دین، به لام له ناوه وه گورگی درندن. (مه تا ۷: ۱۵) شهیتان فریودره، بویه خوئی وهک ماریکی دانا به نادم و حهوا نیشان دا. هه روه ها له بهر نه وهش پیی باشر بوو له گه ل حهوا قسه بکات له باتی نادم، چونکه به نومیید بوو که فریودانی حهوا ناسانتر بییت له فریودانی نادم. شهیتان دهیزانی که خودا نادمی پاسپاردبوو دهربارهی داره که، پیش نه وهی حهوا دروست بکات. به لام حهواش دهربارهی پاسپارده کهی خودای دهزانی. شهیتان زور زیره که و دهیزانی چی دهویست به دهستی بیئی. بیری کرده وه نه گه ر وا له ژنه که بکات له داری زانیی چاکه و خراپه بخوات، په نگه نادمییش وهک نه و بکات و قسهی خودا بشکیئی.

بویه، نووسراوه پیروزه کان دده فرموی: مار به نافرته کهی وت: (تایا راسته خودا فرمویه تی: (بو تان نیبه له هیچ دره ختیکی باخچه که بخون؟) (په یدابون ۳: ۱) دهزانی شهیتان چی به حهوا وت؟ وتی، تایا راسته خودا فرمویه تی: (بو تان نیبه له هیچ دره ختیکی باخچه که بخون؟) ده بیئی شهیتان هه ولی چی ددها؟ هه ولی ددها گوومان بخاته ناو دلئی حهوا وه دهربارهی وشه ی بی گوومانی خودا. بویه وتی، تایا خودا فرمویه تی؟ تایا راسته خودا فرمویه تی؟ شهیتان هیشتا نه م شیوازه به کار دینیت. دژ به وشه ی راستی راده وهستی، له بهر نه وهی دهزانی وشه ی خودا هیزی نه وهی هه یه دروکانی نه و پوچهل و بی دسه لات بکات. دهزانی راستی درو دهرده کات هه ر وهک پروناکی تاریکی دهرده کات.

نیستاش با به رده وام بین له گفتوگویی به بیئی شهیتان و حهوا، نووسراوی پیروز دده فرموی: نافرته کهش به ماره کهی وت: (بو مان هه یه له بهری دره خته کانی باخچه که بخون، به لام خودا فرموی، (پیویسته له بهری نه و داره نه خون، که له ناوه راستی باخچه که یه، هه روه ها بو تان نیبه دهستی لی بدن، نه گینا دهرمن.)) ماره که به نافرته کهی وت: (نا به راستی نامرن، چونکه خودا دهزانی نه و پوژهی که دهیخون چاوتان ده کرپته وه و ئیتر وهک خوداتان لی دیت، نه و کاته چاکه و خراپهش دهزانی. (په یدابون ۳: ۲-۵)

سه رسورپهینه ره! خودا چی به نادم و حهوا وتبوو رووددهات نه گه ر له داره قده غه کراوه بخون؟ فرموی، (ده مرن). نهی شهیتان چی وت؟ وتی، (نا به راستی نامرن). بویه، شهیتان هه ر به ونده رانه وستا گوومان بخاته ناو وشه ی خودا، به لکو هاته پیش و نکولی لی کرد! تو چی ده لیی بیسه ری نازیز؟ کی قسهی راستی دهرکرد، خودا یان شهیتان؟ نووسراوه پیروزه کان دده فرموی خودا خودای راسته قینه یه و ناتوانی درو بکات. به لام شهیتان وشه ی راستی له خو ناگری، چونکه راستی له ودا نیبه. کاتیکیش درو ده کات، باسی شتی خوئی ده کات، چونکه دروزنه و باوکی درویه! (یوحنا ۸: ۴۴)

هه رچونیک بییت، ده بییت نه وه مان له بیر بییت که شهیتان نهک ته نها دروزنه، به لکو فریودره یسه. زورزانه، شتی درو تیکه لی شتی راست ده کات. ده توانین نه وه ببینین له وهی شهیتان به نادم و حهوا وت، (نه و پوژهی که دهیخون چاوتان ده کرپته وه و ئیتر وهک خوداتان لی دیت، نه و کاته چاکه و خراپهش دهزانی). کاتی شهیتان وتی، (وهک خوداتان لی دیت)، نه وه درو بوو، چونکه نه وهی

گونا بکات وه خدا نییه، به لکو وه که شهیتانه. به لام کاتې شهیتان ووتې، (تهو کاته چاکه و خراپه ش دهزانن)، قسه ی پاستی ده کرد، چونکه پاش نه وه ی نادم و هوا گونا هیان کرد مانای خراپه یان زانی. به لام شهیتان به نادم و حه وای نهوت که زانینی وا تالی دینیتته ناو ژیانیه وه. خدا فرموی، (ته گهر له میوه ی داره که بخون.... ته گینا دهمرن). به لام شهیتان ووتی (ته گهر له میوه ی داره که بخون (نا به پاستی نامرن). شهیتان دروزنه. بویه کاتې خدا فرموی، (دهمرن)، شهیتان نکولی لی کرد، ووتی، (نامرن).

نیستا کاتې نه ویه که نادم و هوا هه لبرترین له نیوان وشه ی خدا وشه ی شهیتان. هه لبردارنه که له پیشیان به م شیوه یه بوو: نایا باور به وشه کانی خدا بینن یان وشه کانی شهیتان؟ نایا پاستی یان درو له خو بگرن؟ به دوی پوره دگاری پووناکي بکون یان پوره دگاری تاریکی؟

با به دهمام بین له خویندنه وه بو نه وه ی بزانی چ بریاریکیان دا. نوسراوه پیروزه کان ده فرموی: کاتیک نافرته که بینی بهری داره که بو خواردن باش بوو و چاو ناره زووی ده کرد و وات لی ده کات دانا بییت، جا له به ره که ی کرده وه و خواردی و به میړده که شی دا که له گه لیدا بوو، ته ویش خواردی. (به یدا بوون ۳: ۶)

سه رسوره یته ره! خدا مروقی له وینه ی خو ی دروست کرد بو نه وه ی خدا بناسی و خوشی بو ی و به گو ی بکات تاهه تا. به لام مروق چی کرد؟ نایا بای نه ونده خدای خوش ده ویست که به گو ی پاسپارده که ی بکات؟ نه خیر! به گو ی نه کردنی خدای خوشه ویستی هه لبردار، و به دوی شهیتان که وت که دوژمنی خدا و مروقه!

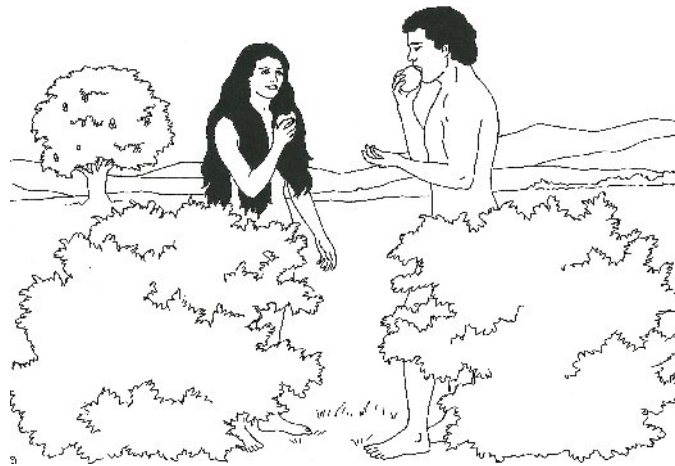
چ پروژیکي خه مناک بوو! گوره باپیرانمان نادم و هوا، پشتیان له پوره دگار خدا کرد به خواردن میوه ی نه و داره ی که خدا قده غه ی کرد بوو. هر وه که پهنی پیشیان ده لی، (دهرد و به لا هه موو که س ده گریته وه). به هه مان شیوه، وشه ی خدا ده فرموی: له بهر نه مه، چون به هو ی مروقیک گونا هاته جیهان، به هو ی گونا هیش مردن، به م شیوه یه مردن هه موو خه لکی گرتوه، له بهر نه وه ی هه موو گونا هیان کرد. (پوما ۵: ۱۲) ته گهر به دلان بییت یان نا، نه و به و شیوه یه یه!

هر وه که پهنی پیشیان ده لی (کوپری باوکی خویه تی) من و توش، و هه موو خه لک نه وه ی نادمین. به گونا هباری له دایک بووین و ده بییت بمرین، چونکه له نادمه وه هاتووین. یه که م مروق که پاسپارده ی خدای به جی نه گه یاند باپیرمانه و نیمه ش هر وه که نه وین. کی له ناو نیمه هه یه که بلیت هر گیز پاسپارده ی خودام نه شکاندووه؟ ته نانهت یه که س له نیمه نییه! باشه نه ی نه م خه سله ته ی به گو ی نه کردنی پاسپارده کانی خدا له کو یوه بومان ماوه ته وه؟ له نادمه وه. وه که نه خوشیکی درمی سامناک، نه و گونا هه ی له نادمه ما هه بوو بو نیمه ش بلاو بووه وه. به پاستی (دهرد و به لا بو هه موو که س ده گریته وه).

به لام، هه موو هیواییکمان له ده س نه داوه، چونکه وشه ی خدا هه روه ها پایده گه ینی: که واته وه ک چون به یه ک گونا تاوانبار کردن بو هه موو مروق هاته کایه وه، به هه مان شیوه به کاریکی راستودروست بی تاوانکردن هاته کایه وه که ژیان بو هه موو مروق ده هییت. (پوما ۵: ۱۸) نه مروق کاتمان نه ماوه چاو به وده ا بخشین، به لام له وانه کانی داهاتوودا دیراسه تی پښتو ژبې د دروستی بو پزگار بوون ده که یین که خدا دایمه زران دووه له پی ناو نه وه ی گونا هباران بگه ریته وه لای خدا.

بو وانه ی داهاتووش پلانمان وایه به دهمام بین له م به شه گرنکه بو نه وه ی بزانی چی پوویدا له پاش نه وه ی نادم و هوا پښتو ژبې د راستودروستیان به جی هیشت، وا به دوی پښتو ژبې د راستودروستی که وتن.

خدا به ره که تی خو ی به سه رتدا ببارینی کاتې بیر له م راستیبه بنچینه یی نه یه ته که ی ده که نه وه: له بهر نه مه، چون به هو ی مروقیک گونا هاته جیهان، به هو ی گونا هیش مردن، به م شیوه یه مردن هه موو خه لکی گرتوه، له بهر نه وه ی هه موو گونا هیان کرد. (پوما ۵: ۱۲)

گرنگترین پرسپاره کان بو ته م وانه يه:

(تو نازاديت له هه موو دره خته کاني باخچه که بخوئيت، به لام بوئ نييه له دره ختي زانيني چاکه و خراپه بخوئيت، چونکه له و پوژهي

ليي بخوئيت بي گومان ده مريت.) (په يدا بوون ۲: ۱۶، ۱۷)

۱. بوچي خودا نادمي به م شپوه يه تا قير کرده وه؟
۲. بوچي شه يتان وه ک مار خوئ نيشان دا؟
۳. شه يتان چي به حه وا ووت؟ ده بيني شه يتان هه ولي چي ده دا؟
۴. خودا چي به نادم و حه وا و تبوو پرووده دات نه گهر له داره قه ده غه کراوه بخون؟ نه ي شه يتان چي ووت؟
۵. کي قسه ي راستي ده کرد، خودا يان شه يتان؟
۶. ناياباوه ي به ووشه کاني خودا بينن يان ووشه کاني شه يتان؟ ناياباوه ي راستي يان درو له خو بگرن؟ به دواي په روه ردگاري پوونا کي بکهن يان په روه ردگاري تاري کي؟
۷. به لام مرو ف چي کرد؟ ناياباوه ي نه وه نده خوداي خو ش ده ويست که به گوئي راسپارده کي بکات؟
۸. کي له ناو ني مه هه يه که بل يت هه رگيز راسپارده ي خودام نه شکاندو وه؟
۹. نه ي نه م خه سله ته ي به گوئ نه کردني راسپارده کاني خودا له کوئوه بو مان ماوه ته وه؟

پښتو ژبې ښوونکي او دروستي:

وه رزي خوئ ننه وه ي کتابي پير وژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

نه م خوئ ننه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} په خه ش کراوه ته.

به ره م هينهر: کومه له ي پښتو ژبې ښوونکي او دروستي

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org